

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 31542

гр. София, 11.09.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 160 СЪСТАВ, в закрито заседание на единадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ

като разгледа докладваното от С.Т.С. Гражданско дело № 20231110138134 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба вх. № **** от 07.07.2023 г., подадена от името на М. И. К. - И., ЕГН ***** против МБАЛ „Л.“ ЕАД, ЕИК *****, с която е предявен осъдителен иск с правно основание чл. 128, т. 2 КТ вр. чл. 269 КТ.

В законоустановения срок по чл. 131 ГПК е депозиран отговор на исковата молба от името на ответника в производството.

Съдът намира, че исковата молба е редовна и допустима и след размяна на книгата по делото, на основание чл. 140, ал. 3 ГПК, делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито заседание.

Ищецът е представил писмени доказателства, които са относими, необходими и приемането им е допустимо.

Искането на ищеца за допускане изслушване на съдебно-счетоводна експертиза, със задачи, посочени в исковата молба, е допустимо, относимо е към предмета на делото, и е необходимо за правилното му решаване, поради което следва да бъде уважено.

Искането на ищеца да бъде допуснато събиране на гласни доказателства в настоящото производство, чрез разпит на двама свидетели при режим на довеждане, за установяване на обстоятелства, посочени в доказателственото искане, е допустимо, относимо е към предмета на спора и е необходимо за изясняване на факти и обстоятелства от значение за правилното решаване на делото, поради което следва да бъде уважено.

Съдът констатира, че в исковата молба не е посочена банкова сметка на ищеца, поради което следва да се дадат указания на ищеца за посочването ѝ.

Следва да бъде насрочено заседание за разглеждане на делото.

На основание чл. 140 ГПК, съдът:

ОПРЕДЕЛИ:

УКАЗВА на ищеца най-късно до насроченото по делото първо открито съдебно заседание да посочи банкова сметка или друг начин на плащане на претендираните в настоящото производство суми.

И. НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **16.10.2023 г. от 11:30 часа**, за когато да се призоват страните.

II. ИЗГОТВЯ СЛЕДНИЯ ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД ПО ДЕЛОТО:

1. Обстоятелствата, от които произтичат претендираните права и възражения (чл.146, ал.1, т.1 ГПК):

В исковата си молба ищецът твърди, че се намирал в трудово правоотношение с ответника по силата на сключен трудов договор № 9/06.01.2020 г., което било прекратено със Заповед на работодателя № 85/01.02.2023 г., считано от 06.02.2023 г. Поддържа, че от началото на 2021 г. по разпореждане на изпълнителния директор на МБАЛ „Л.“ ЕАД на територията на болничното заведение са разкрити три имунизационни кабинети за поставяне на ваксини срещу Covid 19, от които през 2022 г. остава да функционира само един имунизационен кабинет. Посочва, че съобразно изискванията и разпорежданията на Министерство на здравеопазването в имунизационния кабинет работят лекар и медицинска сестра под контрола на епидемиолог. В тази връзка поддържа, че поради липса на персонал и по-конкретно на лекар с клинична специалност по време на пандемичния и процесен период всички действащи на територията на болничното заведение имунизационни кабинети за поставяне на ваксини срещу Covid 19 са обслужвани от М. И. К.-И.. Твърди, че през цялата 2022 г. на територията на МБАЛ „Л.“ ЕАД остава да функционира един кабинет, който се обслужвал единствено от М. И. К.- И. и медицинска сестра, като тя е извършвала освен ваксинации и лекарска дейност едновременно с задълженията си като епидемиолог. Поддържа, че съгласно НРД за медицински дейности, обнародван в ДВ бр.17 от 26.02.2021 г. е сключено допълнително споразумение между НЗОК/СЗОК и МБАЛ„Л.“ ЕАД за заплащане на 10 лв. за поставена на препоръчителна доза ваксина срещу Ковид 19, съгласно Договор № РД-НС-01-4-9/22.02.2021 г. за изменение и допълнение на Национален рамков договор за медицински дейности между НЗОК и БЛС за 2020-2022 г., влязъл в сила с от 01.01.2021 г. Посочва също така, че с РМС № 338/09.04.2021 г. е взето решение за осигуряване на финансиране за заплащане на допълнителни възнаграждения за поставяне на ваксини срещу Covid 19. Допълнително поддържа, че с ПМС № 330 от 14.10.2021 г. са одобрени допълнителни разходи и трансфери по бюджета на МЗ за 2021 г. като са определени допълнителни целеви средства за заплащане на медицинска помощ за поставяне на ваксини срещу Covid 19. Твърди, че за периода 2021-2022 г. НЗОК/СЗОК е заплатила на МБАЛ „Л.“ ЕАД отчетени ваксини срещу Covid 19 по 17 бр. фактури, издадени от МБАЛ „Л.“ ЕАД. Поддържа, че към настоящия момент МБАЛ „Л.“ ЕАД не е заплатило на М. И. К. полагащото ѝ се дължимо допълнително възнаграждение, определено като целево и заплатено на болничното заведение от НЗОК/СЗОК за поставени брой ваксини срещу Covid 19, като счита, че доколкото МБАЛ „Л.“ ЕАД, МЗ, МС и/или НЗОК/СЗОК не са определили начин на разпределяне на целевите средства между персонала, поставящ ваксини срещу Covid 19, то дължимото възнаграждение следва да се разпредели по равно между лекар, медицинска сестра и епидемиолог.

Моли се за уважаване на предявения осъдителен иск и за осъждането на ответника да заплати в полза на ищцата сумата от 60 000,00 лева, представляваща допълнително възнаграждение за поставени ваксини срещу Covid 19 за периода 2021-2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на исковата молба до окончателното изплащане на вземането.

Претендират се разноски.

В срока за отговор по чл. 131 ГПК, от името на ответника е депозиран отговор на исковата молба, с който се оспорват предявените искове. Поддържа се, че дължимите в полза на ищеца трудови възнаграждения са му изплатени в цялост. Поддържа се, че с оглед на възникналата пандемия от Ковид-19, част от дейността на ищцата като лекар-епидемиолог в болницата е поставянето на ваксини срещу Ковид-19, във връзка с ограничаване на пандемията на територията на столицата и на страната. Дейността по поставянето на ваксини от страна на ищцата е в изпълнение на задълженията и като лекар епидемиолог в МБАЛ „Л.“ ЕАД и затова тя е получавала своето трудово възнаграждение по

сключения с болницата Трудов договор №9/06.01,2020 г. и поради тази причина на ищцата не и се полага и не и се дължи допълнително възнаграждение, както се твърди в исковата молба. Цитираното в исковата молба на ищцата допълнително споразумение между НЗОК/СЗОК и МБАЛ „Л.“ ЕАД, към НРД за медицински дейности обнародван в ДВ.бр.17 от 2021г е сключен именно с МБАЛ „Л.“ ЕАД и фактът, че се предоставят целево средства на дружеството не предопределя задължение за него да ги разпределя на служителите, които поставят ваксини, тъй като това е тяхно задължение и те са служебно задължени да го правят по силата на трудовоправните им отношения с лечебното заведение.

Предвид гореизложеното, моли, за постановяване на съдебно решение, с което да се отхвърли предявения иск.

2. Правна квалификация на правата, претендирани от ищеца, на насрещните права и на възраженията на ответника (чл. 146, ал. 1, т. 2 ГПК):

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 128, т. 2 КТ вр. чл. 269 КТ.

3. Права и обстоятелства, които се признават (чл.146, ал. 1, т.3 ГПК):

Съдът, на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК, отделя за безспорно и ненуждаещо се от доказване в производството, че за периода 06.01.2020 г. – 06.02.2023 г., ищцата М. И. К. - Й., ЕГН ***** се е намирала в трудово правоотношение с ответника МБАЛ „Л.“ ЕАД, ЕИК ***** по силата на сключен трудов договор № 9/06.01.2020 г., което трудово правоотношение било прекратено със Заповед на работодателя № 85/01.02.2023 г., считано от 06.02.2023 г., както и че за периода 2021 г. – 2022 г., ищцата, заемаща длъжността „Лекар, епидемиолог в Лаборатория по микробиология и вирусология“ в МБАЛ „Л.“ ЕАД, ЕИК ***** , е участвала в поставянето на ваксини срещу Ковид-19, във връзка с ограничаване на пандемията на територията на столицата и на страната

4. Обстоятелства , които не се нуждаят от доказване (чл. 146, ал.1, т. 4 ГПК, във връзка с чл. 155 ГПК и чл. 154,ал. 2 ГПК):

В предмета на настоящото дело няма правнорелевантни факти, които да са общоизвестни или служебно известни на съда по смисъла на чл.155 ГПК, нито факти, за които да съществуват законови презумпции (чл. 154, ал. 2 ГПК).

5. Разпределение на доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти (чл. 146, ал. 1, т. 5 ГПК):

По иска с правно основание чл. 128, т. 2 КТ вр. чл. 269 КТ:

В тежест на ищеца е да докаже, че през процесния период е бил в трудово правоотношение с ответника; че във връзка с работата ѝ на длъжност „Лекар, епидемиолог в Лаборатория по микробиология и вирусология“ в МБАЛ „Л.“ ЕАД, ЕИК ***** , е участвала в поставянето на ваксини срещу Ковид-19, във връзка с ограничаване на пандемията на територията на столицата и на страната, за което ѝ е дължимо допълнително възнаграждение, както и наличие на основание за получаване допълнително трудово възнаграждение във връзка с участието ѝ при поставянето на ваксини срещу Ковид-19, респективно неговия размер.

В тежест на ответника при установяване на горните факти е да докаже заплащането на трудовото възнаграждение, както и обстоятелствата изключващи или намаляващи задълженията му в претендирания с исковата молба размер.

III. По доказателствата:

ДОПУСКА, като писмени доказателства приложените с исковата молба документи.

ДОПУСКА изслушването на съдебно-счетоводна експертиза със задачи, формулирани в исковата молба, при депозит в размер на 400 лева, вносими от бюджета на съда.

НАЗНАЧАВА за вещо лице Е. К. Й. - М., адрес: гр. С., ж.к. Д., бл.***, вх.А, ет.5, ап.17, тел. *****.

ДОПУСКА събиране на гласни доказателства в настоящото производството, чрез разпит на двама свидетели, при режим на довеждане от ищеца в насроченото по делото открито съдебно заседание, за установяване на обстоятелства, посочени в доказателственото искане, обективизирано в исковата молба.

IV. ПРИКАНВА страните към сключване на съдебна спогодба, към медиация или извънсъдебно доброволно уреждане на спора.

УКАЗВА на страните, че за извънсъдебно разрешаване на спора при условията на бързина и ефективност може да бъде използван способът медиация.

Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите към Министерство на правосъдието (<http://www.justice.government.bg/MPPublicWeb/default.aspx?id=2>). Медиацията е платена услуга.

Към Софийски районен съд действа Програма „Спогодби”, която предлага безплатно провеждането на медиация от медиатори и съдии и е отворена за всички страни по висящи граждански дела в СРС.

Повече информация за Програма „Спогодби” можете да получите в Центъра за спогодби и медиация в гр. С., бул. „Цар Борис III” № 54, ет. 2, ст. 204. Работно време за медиации - всеки делничен ден от 9 до 17 ч. Консултации с граждани - вторник и четвъртък от 10 до 15 ч.; Дежурен медиатор - тел. 02/8955423; За повече информация: М. Н., М.Г. - тел. 02/8955423, spogodbi@mediatorbg.eu; www.srs.justice.bg.

УКАЗВА на страните, че:

- най-късно в първото по делото заседание могат да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия, като им **УКАЗВА**, че ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искания, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по чл. 147 ГПК.

- съгласно чл. 40, ал. 1 ГПК страната, която живее или заминава за повече от един месец в чужбина, е длъжна да посочи лице в седалището на съда, на което да се връчват съобщенията - съдебен адресат, ако няма пълномощник по делото в Република България, като същото задължение имат законният представител, попечителят и пълномощникът на страната, а съгласно ал. 2 в случай, че не бъде посочен съдебен адресат, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

- съгласно чл. 41, ал. 1 ГПК страната, която отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщила по делото или на който веднъж ѝ е било връчено съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес, като същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната, а съгласно ал. 2 при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще бъдат приложени към делото и ще се смятат за редовно връчени.

- съгласно чл. 50, ал. 1 и 2 ГПК мястото на връчване на търговец и на юридическо лице, което е вписано в съответния регистър, е последният посочен в регистъра адрес, а ако лицето е напуснало адреса си и в регистъра не е вписан новият му адрес, всички съобщения се прилагат по делото и се смятат за редовно връчени.

- съгласно чл. 238, ал. 1 ГПК, ако ответникът не е представил в срок отговор на исковата молба и не се яви в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да поиска постановяване на неприсъствено решение срещу ответника или да оттегли иска, а съгласно ал. 2 ответникът може да поиска прекратяване на делото и присъждане на разноски или постановяване на неприсъствено решение срещу ищеца, ако той не се яви в първото заседание по делото, не е взел становище по отговора на

исквата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие. Неприсъственото решение не се мотивира по същество. В него е достатъчно да се укаже, че то се основава на наличието на предпоставките за постановяването му, а именно: на страните да са указани последиците от неспазване на сроковете за размяна на книжа и неявяването им в съдебно заседание и искът да е вероятно основателен, с оглед на посочените в ИМ обстоятелства и представените доказателства.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Препис от настоящото определение, в което е обективиран проектът на доклада по делото, да се връчи на страните, а на ищеца да се връчи и препис от отговора на исквата молба, ведно с приложенията към него.

Вещото лице да се призове с указания да работи по изготвяне на заключението по допуснатата експертиза и да представи същото в законоустановения за това срок.

Съдия при Софийски районен съд: _____